

**Uchwała Nr XVII/121/2016
Rady Gminy Sieroszewice
z dnia 1 czerwca 2016 roku**

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Gminnego Ośrodka
Kultury w Sieroszewicach**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 446) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę Pani *** z dnia 20 maja 2016 roku na działalność Dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w Sieroszewicach.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE
do Uchwały NR XVII/121/2016
Rady Gminy Sieroszewice
z dnia 1 czerwca 2016 roku

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Gminnego Ośrodka
Kultury w Sieroszewicach**

W dniu 24 maja 2016 r. wpłynęła do Rady Gminy Sieroszewice skarga na wizytę w Biurze Powiatowym ARiMR w *** Pana Jerzego Pawłowskiego Dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w Sieroszewicach.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23) do rozpatrzenia skargi na działalność kierowników gminnych jednostek organizacyjnych organem właściwym jest Rada Gminy.

Rada Gminy rozpatrywała ww. skargę podczas posiedzeń: Komisji Rewizyjnej w dniu 30 maja br., wspólnego posiedzenia połączonych Komisji Budżetu, Finansów i Zaopatrzenia, Rolnictwa, Rozwoju Gospodarczego i Infrastruktury oraz Komisji Kultury, Oświaty, Zdrowia, Pomocy Społecznej w dniu 30 maja br. oraz na XVII Sesji Rady Gminy Sieroszewice w dniu 1 czerwca 2016 r.

Rada podejmując uchwałę wzięła pod uwagę argumenty przedstawione w piśmie przez Dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury oraz złożone wyjaśnienia a także pismo Pani *** z dnia 31 maja 2016 roku odczytane podczas sesji.

W wyżej wymienionym dokumencie dyrektor zwrócił uwagę, że jego (jednorazowa) wizyta w Biurze Powiatowym ARiMR w *** i rozmowa z Panią Kierownik Biura Powiatowego nie miała na celu poruszania prywatnych spraw autorki skargi lecz miała na celu uchronienie Gminnego Ośrodka Kultury przed kolejnymi bezprzedmiotowymi wizytami Pani ***, które to wizyty dezorganizowały prace Gminnego Ośrodka Kultury.

Celem rozmowy z kierownikiem Biura Powiatowego ARiMR było między innymi zwrócenie uwagi przez Panią Kierownik swojej pracownicy, aby nie rozpowszechniała nieprawdziwych i krzywdzących opinii o stanie technicznym sali widowiskowej w Gminnym Ośrodku Kultury w której to odbywa się szereg imprez, zebrań i spotkań o zasięgu gminnym i powiatowym a także wszelkiego rodzaju szkolenia w tym także organizowane przez Biuro Powiatowe ARiMR w ***.

Nierzetelne opinie o złym stanie obiektu mogłyby zniechęcić potencjalnych przyszłych użytkowników i zniechęcić do dalszej współpracy szereg instytucji, organizacji i stowarzyszeń z jakimi Gminny Ośrodek Kultury współpracuje na co dzień.

Zdaniem wykwalifikowanych i uprawnionych specjalistów oraz rzeczoznawców PZU podłoga na sali widowiskowej w Gminnym Ośrodku Kultury jest w bardzo dobrym stanie technicznym.

Dyrektor poprzez rozmowę z Panią Kierownik Biura Powiatowego chciał również uchronić Panią *** przed niepotrzebnym zdenerwowaniem i stresem, jaki mogłyby wywoływać kolejne wizyty w miejscu, w którym jak twierdzi Pani *** doszło do niewątpliwie przykrego dla niej złamania ręki podczas przyjęcia weselnego, na którym

to weselu Pani *** była gościem osoby, która wynajęła salę widowiskową od Gminnego Ośrodka Kultury.

Rada Gminy nie dopatrzyła się znamion nękania i nachodzenia Pani *** w miejscu pracy, gdyż Pan Pawłowski nie spotkał się nigdy z Panią *** w jej miejscu pracy.

To odwrotnie Pani *** zgłaszała się kilkakrotnie do Gminnego Ośrodka Kultury żądając rozmowy z Dyrektorem Pawłowskim.

Należy zauważyć, że podłożem wizyt Pani *** w Gminnym Ośrodku Kultury jest sprawa roszczeń wniesionych z tytułu złamania ręki na sali widowiskowej Gminnego Ośrodka Kultury. W związku z tym wszelkie roszczenia należy kierować do ubezpieczyciela Gminnego Ośrodka Kultury, którym jest PZU SA, bądź co najwyżej do organizatora uroczystości weselnej, którym była osoba prywatna, najemca lokalu.

PZU SA poinformowało już w październiku 2015 roku Panią ***, iż po rozpatrzeniu roszczeń wniesionych w związku ze zgłoszonym wypadkiem nie może zostać przyznane odszkodowanie.

PZU wyjaśniło, że zgromadzony w aktach szkodowych materiał dowodowy nie daje podstaw do postawienia ubezpieczonemu zarzutu zawinonego działania lub zaniechania, który skutkowałby wobec Pani *** obowiązkiem odszkodowawczym.

PZU SA poinformowało Panią ***, że brak jest podstaw do uznania, że do upadku doszło na skutek zawinonego działania bądź zaniechania ubezpieczonego.

Mimo to Pani *** konsekwentnie kierowała do Gminnego Ośrodka Kultury pisma oraz kontynuowała wizyty w budynku Gminnego Ośrodka Kultury.

W związku z powyższym Rada Gminy Sieroszewice postanawia uznać, że skarga złożona na działalność Dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w Sieroszewicach jest niezasadna.

Należy mieć również na uwadze, że na podstawie art. 239 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.